

EXPRES

Nr 322 (1592)
ROK V.

ILUSTROWANY

SRODA

Wielki Program Pokoju

zagwarantuje bezpieczeństwo narodom

Dalszy ciąg dyskusji: przemówienia Robesona, Amado, Neruda, Szostakowicza i innych

WARSZAWA — Dnia 20 listopada o godz. 23.30 rozpoczęła się sesja na cna Kongresu. Przewodnictwo obrad objął Leonido Repaci.

Po odczytaniu komunikatu o licznych telegramach, które napłynęły do Kongresu zabrał głos delegat brazylijski — znakomity pisarz Jorge Amado, który oświadczył, że w chwili gdy imperialistyczni podżegacze wojenni grożą ludzkości zagładą — lud brazylijski zdaje sobie w pełni sprawę z odpowiedzialności, jaka

nań spada. Obserwując zakładanie baz wojskowych USA w Brazylii, naród tego kraju zwiększa swe wysiłki zmierzające do obrony pokoju. Delegacja brazylijska popiera wniosek zgłoszony w celu umocnienia pokoju.

Wielki poeta chilijski, Pablo Neruda, poświęca swe krótkie przemówienie zobrazowaniu prześladowań, jakie spotykają obrońców pokoju w wielu krajach. Mówca domaga się, aby Kongres przyjął uchwałę, prote-

stującą przeciwko tym prześladowaniom.

Tin Healy, delegat Australii stwierdza, że rząd australijski prowadzi politykę sprzeczną z interesami ludu. Prowadzi to do stworzenia w Australii bazy wojennej imperializmu.

Serdeczna owacja towarzyszy ukazaniamu się na trybunie znakomitego kompozytora radzieckiego, Dymitra Szostakowicza. Podkreśla on ogromne znaczenie nauki i sztuki w wytworzeniu atmosfery wzajemnego porozumienia. Toteż zadaniem wszystkich obrońców pokoju, a nie tylko działaczy kulturalnych, jest przyczynienie się do zorganizowania szerokiej, międzynarodowej wymiany kulturalnej.

Owacyjnie witany zabiera następnie głos przedstawiciel Vietnamu, Tran-Thanh. Maluje on wstrząsający obraz zbrodni dokonywanych przez francuskie kolonizatorów, po czym stwierdza, że w narodzie wietnamskim coraz bardziej krzepnie świadomość, iż broniąc swej niepodległości — broni pokoju na całym świecie.

Przewodniczący ogłasza, iż delegaci usłyszeli teraz głos tego, któremu rząd Stanów Zjednoczonych uniemożliwił przybycie na Kongres. Z głosników rozlegają się słowa Paula Robesona, czołowego bojownika o pokój i wyzwolenie społeczne ludu murzyńskiego.

Na wstępie Robeson podkreśla, że II Światowy Kongres Pokoju jest najważniejszą konferencją ze wszystkich, jakie się odbyły w połowie obecnego wieku. Celem narad jest znalezienie pokojowego rozwiązania (Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Gorąca owacja

na cześć

P. Robesona

Jest godzina 3.40 w nocy. Już od blisko 5 godzin trwa nocna sesja Kongresu. Jednakże napięcie na sali nie słabnie ani na chwilę. Kongres pracuje. Wysłuchano już szeregu przemówień.

Nagle przewodniczący zapowiada: „Będzie mówił Paul Robeson”. Na sali szmer — wiadomo przecież ogólnie, że rząd Stanów Zjednoczonych nie udzielił prawa wyjazdu jednemu z najbardziej zasłużonych bojowników o pokój. Jednakże na Kongresie nie mogło zabraknąć głosu Paula Robesona. Przemówienie jego nagrano w Ameryce na płytę i przysłano do Warszawy.

Z głosników płynie głęboki, łagodny głos. W imieniu milionów swych czarnych braci, którzy w każdej chwili narażeni są na wybuch nienawiści rasistów, Paul Robeson mówi o niezłomnej woli narodu murzyńskiego, o jego walce o sprawiedliwość i wolność. „W walce tej zwycięstwo będzie po naszej stronie, albowiem nasi przyjaciele są liczniejsi niż nasi wrogowie i dlatego wierzymy, że musi zwyciężyć pokój i sprawiedliwość”.

A potem na sali Kongresu rozlegają się pieśni murzyńskie śpiewane przez Robesona. Tymi pieśniami zagrzewa swój naród do walki, budzi ducha, umacnia pewność zwycięstwa. W tych pieśniach dzwoni cały ból, cały niedola Murzynów, w nich zawarta jest historia tego narodu.

Nie pomogły zakazy imperialistycznego rządu, nie pomogły jego szykany w sto sunku do jednego z czołowych bojowników o pokój.

Paul Robeson był na Kongresie!

Obrazki z Kongresu

Ilya Erenburg i Aleksander Fadiejew.

Od prawej: Aleksander Czutkich — inicjator współzawodnictwa o najwyższą jakość produkcji w ZSRR, Wanda Gościńska — włókienniczka z Łodzi, odznaczona orderem Budowniczy Polski Ludowej i Nikołaj Rosyjski — stachanowiec i racjonalizator, starszy majster moskiewskiej fabryki „Kalibr”.

Od lewej, słynny rębacz radziecki z Donbassu, Bohater Pracy Socjalistycznej — Aleksander Tiurenkow i znany polski górnik, Budowniczy Polski Ludowej — Franciszek Adryas.

Nowe spółdzielnie produkcyjne powstały na cześć Kongresu

WARSZAWA — W wielu powiatach naszego kraju, chłopci organizują na cześć Kongresu Pokoju gospodarstwa zespołowe, dając im nazwę „Pokój”. Spółdzielni o tej nazwie powstało już kilkadziesiąt na terenie różnych województw.

Spółdzielnię produkcyjną na cześć Kongresu zorganizowali w ostatnich dniach również małe i średniorolni chłopcy Wielkiej Woli w pow. Rawa Mazowiecka w woj. warszawskim.

„Nasza spółdzielnia produkujej na — oświadczają członkowie nowoorganizowanej spółdzielni — powołana do życia w czasie obrad Kongresu, będzie nosiła nazwę „Pokój” na znak, że właśnie pokojową pracą będziemy w naszej wsi tworzyć nowe życie. Dajmy niezłomnie do utrzymania pokoju i nikt nam w tym nie może przeszkodzić”.

Robotnicy wszystkich krajów pozdrawiają Kongres Pokoju

Masy pracujące są zdecydowane przeciwstawić się podżegaczom

SOFIA — W Bułgarii odbywają się uroczyste zebrania, wiece i akademia, poświęcone obradującym w Warszawie II Światowemu Kongresowi Obrońców Pokoju. W licznych depezach i rezolucjach masy pracujące Bułgarskiej Republiki Ludowej przesyłają Kongresowi najgorętsze pozdrowienia i życzenia pomyślnych obrad. W licznych depezach do prezydium II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju społeczeństwo bułgarskie daje wyraz swej gotowości obrony pokoju na całym świecie.

BUDAPESZT — Węgierska Rada Obrońców Pokoju otrzymuje codziennie z całego kraju setki depech i listów, w których masy pracujące Węgier dają wyraz swej woli walki o pokój.

Witając II Światowy Kongres Obrońców Pokoju robotnicy węgierscy zobowiązują się przyspieszyć wykonanie planów produkcyjnych.

PRAGA — Prasa czechosłowacka zamieszcza szczegółowe sprawozdania z przebiegu obrad II Światowego Kongresu Pokoju w Warszawie. Dzienniki cytują teksty przemówień delegatów czechosłowackich i zagranych oraz zamieszczają artykuły swych korespondentów, którzy wskazują na entuzjastyczną atmo-

sferę Kongresu Warszawskiego i wspaniałe przyjęcie, jakie zgotowały polskie masy pracujące delegatom 72 krajów świata.

Imponujący przebieg Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA. — Z całego kraju napływają w dalszym ciągu wiadomości o imponującym przebiegu Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w miastach i na wsi.

W woj. łódzkim robotnicy PGR-ów założyli we wszystkich gospodarstwach koła TPPR. W większości PGR zorganizowano również kilka marksistowskie, których zadaniem jest praca nad podniesieniem poziomu ideologicznego robotników rolnych. W woj. tym zorganizowano również ponad 70 kursów języka rosyjskiego, które cieszą się wielkim powodzeniem.

W Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej biorą udział na wsi liczne ekipy robotnicze, zaznając miając chłopów z dorobkiem narodów ZSRR we wszystkich dziedzinach życia.

Cały kraj pełni „Warty Pokoju”

Dumne meldunki robotników

donoszą o nowych sukcesach produkcyjnych Czynu Kongresowego

WARSZAWA. — Z zapałem i entuzjazmem realizuje klasa robotnicza zobowiązania podjęte dla uczczenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Pełniąc „Warty Pokoju” górnicy, hutnicy i metalowcy dają ponad planową produkcję, przyczyniając się tym do wzmocnienia pokojowej siły Polski Ludowej.

Załoga górnicza szybu „Bolesław” w Nowej Rudzie melduje, że pełniąc „Warty Pokoju” podniosła wydajność pracy średnio o 10 proc. Dało to gospodarce narodowej poważne oszczędności.

W kopalniach województwa krakowskiego „Warty Pokoju” pełni przeszło 800 młodych górników. Wspaniałe wyniki osiągają górnicy kopalni „Bierut” w Jaworznie. M. in. górnik Leśniak wyrobił 180 proc. normy, Gaśniak i Bartosik po 148 proc.

Wspaniały sukces w realizacji zobowiązania kongresowych odniosła za-

łoga huty „Kościszko”, która przez zwiększenie wydajności pracy w czasie „Warty Pokoju” wykonała roczny plan produkcyjny w 107 proc. W hucie tej przoduje brygada wytapiająca Izydora Kawika. Brygada ta w ciągu 4 godzin, 15 minut dokonała szybkościowego wytopu 52 ton stali.

Chińczycy pozdrawiają II Światowy Kongres Pokoju

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi, że liczne organizacje chińskie wysyłają depezę z pozdrowieniami II Światowemu Kongresowi Obrońców Pokoju. W dniu 20 listopada depeze takie wysłały: chińska federacja związków zawodowych, związek pisarzy chińskich i związek studentów chińskich. Członkowie tych organizacji zapewniają II Światowy Kongres Obrońców Pokoju, że uczynią wszystko, co leży w ich mocy, by udaremnić zbrodniczą działalność podżegaczy wojennych.

W hucie „Florian” wytapiające wyprodukowały w czasie „Warty Pokoju” 102 tony stali ponad plan. Do osiągnięcia tego przyczynili się przede wszystkim przodownicy pracy Mieczysław Cygan i Józef Kiszka, wykonujący ze swymi zespołami przyładowaniu rudy ponad 400 proc. normy.

Załoga Fabryki Urządzeń Technicznych zameldowała: „Dla uczczenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wykonaliśmy przedterminowo roczny plan produkcji w 101,5 proc. Czynem tym chcemy wnieść wkład w umocnienie sił obozu pokoju”.

II dzień obrad Pietro Nenni (Włochy)

Kongres winien rozważyć sprawę podjęcia konkretnych środków dla powstrzymania tej zbrodniczej propagandy, która może mieć fatalny wpływ na światową opinię publiczną. W tym celu należy:

PO PIERWSZE — abyśmy wierzyli w możliwość współistnienia i pokojowej współpracy różnych ustrojów politycznych i społecznych, demokracji radzieckiej lub demokracji ludowej i demokracji parlamentarnej, socjalizmu i kapitalizmu...

PO DRUGIE — żebyśmy pracowali ze wszystkich sił dla urzeczywistnienia współpracy ekonomicznej oraz wymiany kulturalnej i politycznej między Wschodem a Zachodem, między wszystkimi narodami bez różnicy poglądów religijnych, filozoficznych, społecznych lub politycznych;

PO TRZECIE — żebyśmy domagali się dyskusji, jedynie dyskusji, z której powinna wyłonić się prawda. Nie można zapewnić pokoju bez dyskusji, porozumienia, kompromisu między ludźmi i państwami o różnej orientacji ideologicznej, politycznej i społecznej.

Aleksander Fadiejew (Związek Radziecki)

W imieniu swych przyjaciół z delegacji radzieckiej i w swoim imieniu, pragnąc wnieść swój wkład do Statutu Pokoju, który ustalony zostanie na naszym Kongresie w wyniku konstruktywnych propozycji szereg delegacji — proponuję następujący wniosek do wstępnego rozpatrzenia komisji Kongresu:

„Zwrócić się w imieniu Kongresu do wielkich mocarstw z wnioskiem o przeprowadzenie w ciągu lat 1951 i 1952 równomiernego i progresywnego ograniczenia wszystkich sił zbro-

Na cześć Kongresu Pokoju

Wykonali przed terminem!

Robotnicy ZPB im. Stalina przekraczają swe zobowiązania

Jeszcze II Światowy Kongres Obrońców Pokoju nie zakończył swoich obrad, a już łódzka klasa robotnicza melduje o wykonaniu przedterminowym zobowiązań podjętych na jego cześć.

W ZPB im. Stalina na pierwsze miejsce w przedterminowej realizacji zobowiązań wysuwają się osiągnięcia następujących członków załogi: Władysław Łabędowicz — przedzałnik, wyrabiał dotychczas zaledwie 91 proc. bazy, w ramach swych zobowiązań osiągnął 115 proc. bazy, Jan Majewski — tkacz z Nowej Tkalni, który wyrabiał stale 87 proc.

Przedstawicielka amerykańskiej organizacji Kobiet Walczących o Pokój — Eleonora Lager wygłasza przemówienie po przybyciu do W-wy.

Na zdjęciu: przemawia Josu Luiz Gonzales, przedstawiciel Costa Rica.

Rzut oka na przebieg Kongresu

Pokłosie 5-ciu dni obrad

Co przyniosła dyskusja, w której wypowiedzieli się przedstawiciele dziesiątków narodów

Lista mówców, biorących udział w dyskusji na II Światowym Kongresie Pokoju — została wyczerpana. Dla pogłębienia obrazu dotychczasowego przebiegu obrad podajemy krótkie wyjątki z przemówień niektórych delegatów, zabierających głos w ciągu minionych pięciu dni.

Przemówienia innych uczestników Kongresu podawaliśmy uprzednio w kolejnych sprawozdaniach z każdego dnia obrad.

nych, włączając w to siły lądowe, powietrzne i morskie, w granicach od jednej trzeciej do połowy obecnego ich stanu.

Zorganizować przy Radzie Bezpieczeństwa międzynarodowy organ kontroli, posiadający własną autorytarną inspekcję, kontrolującą realizację zarówno ograniczenia zbrojeń, jak i zakazu broni atomowej, bakteriologicznej i chemicznej.

Skuteczna kontrola międzynarodowa powinna obejmować nie tylko zbrojenia i produkcję broni, zgłoszone przez każdy kraj, lecz również — na żądanie Międzynarodowej Komisji Kontrolnej — można przeprowadzić inspekcję w stosunku do przysuszczonej produkcji broni lub produkcji broni poza danymi zgłoszonymi.

III dzień obrad Willard Uphaus (Stany Zjednoczone)

Dziękujemy z całego serca tym milującym pokój ludziom w Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii i Czechosłowacji, a w szczególności w Polsce, którzy otoczyli nas swą opieką,

Wśród cennych wspomnień, które będą towarzyszyły nam przez całe życie, pragnę wymienić powitanie, jakie spotkało nas po drodze i tutaj ze strony tłumnie zgromadzonej młodzieży. Ich promienne twarze, niewzruszona wiara, z jaką spoglądają w przyszłość, ich piękne śmiechy zdobyły nasze serca. Któż nie chciałby walczyć o pokojowy świat, w którym ta młodzież nie dozna więcej cierpień wojny?

Delegacja USA zgadza się zasadniczo z propozycjami tego Kongresu i zobowiązuje się do akcji na rzecz pokoju.

Proponujemy, by Stany Zjednoczone i Związek Radziecki wszczęły na okres najbliższych 10-ciu lat przyjazne współzawodnictwo pokojowe, aby pokazać narodom całego świata, które państwo spośród tych obu, może najskuteczniej zapewnić postęp powszechnego dobrobytu. Proponujemy, by to współzawodnictwo pokoju było odbywało się pod auspicjami specjalnej komisji, wyłonionej przez ONZ, która to komisja ustaliłaby konkretne kryteria.

Johannes Becher (Niemiecka Republika Demokratyczna)

Granica na Odrze i Nysie jest dla nas granicą pokoju. Delegacja niemiecka uważa za swój moralny obowiązek podkreślić właśnie tu, w Warszawie, na tym światowym Kongresie, że granica na Odrze i Nysie jest granicą pokoju.

Być tą siłą pokojową, o której mówił Stalin, oto nasze zadanie, oto nasze najważniejsze, historyczne zadanie.

Deklaracja praska 8 ministrów Spraw Zagranicznych przedstawiła konkretny program pokojowego rozwiązania całokształtu zagadnienia

— Wyteżymy wszystkie swe siły!

Korespondenci prasy robotniczej pomogą wywalczyć trwały pokój

Onegdaj odbyło się w Łodzi uroczyste zakończenie kursu korespondentów prasy robotniczej, zorganizowanego przez oddział łódzki Zw. Zaw. Dziennikarzy.

Uroczystość minęła pod znakiem manifestacji na rzecz trwałego pokoju, przy czym zebrani wystosowali list do Prezydium obradującego w Warszawie Kongresu. W liście tym czytamy m. in.:

„My, korespondenci fabryczni i terenowi, którzy pomagamy klasie robotniczej w walce o wykonanie planów produkcyjnych, demaskując wroga klasowego oraz ujawniając trudności na odcinku produkcyjnym, jesteśmy głęboko przekonani, że pracą swą przyczyniamy się do szybszej realizacji wielkiej idei walki o pokój.

Dla uczczenia II Światowego Kongresu Pokoju w Warszawie zobowiązujemy się do pogłębienia swych kwalifikacji, wyteżymy wszystkie swe siły w kierunku szybszego wykonania Planu 6-letniego, który jest planem zbudowania podstaw socjalizmu w naszym kraju oraz do utrwalenia pokoju na całym świecie.

Przesyłamy wyrazy hołdu i gorące po-

zdrówienia wszystkim uczestnikom historycznego Kongresu i życzymy owocnych obrad oraz wypełnienia tęsknoty wszystkich uczciwych ludzi — utrwalenia pokoju na świecie, wbrew knowaniom międzynarodowych podżegaczy wojennych”.

Wiemy, że pokój leży w żywotnym interesie narodu niemieckiego oraz, że ostoją pokoju jest Związek Radziecki”.

IV dzień obrad Pierre Cot (Francja)

Sprawa Korei rzuciła, jak wiadomo, jeśli wolno tak się wyrazić — potężny snop światła na sprawę agresji. Sprawa agresji stanęła obecnie na porządku dziennym, stanęła w skali światowej. Dla jednych, tych, którzy, według mnie, są źle poinformowani, chodzi o agresję dokonaną przez Koreę Północną, dla innych — i ten punkt widzenia podzielam — chodzi o agresję amerykańską.

Jak możemy zdefiniować agresję?

W stosunkach międzynarodowych agresją jest taka sprawa między państwami, która jest zakazana przez prawa międzynarodowe, jest agresją jednego państwa przeciwko innemu państwu. Jest to siła przychodząca z zewnątrz, by narzucić swą wolę określone państwu, by pozbawić je jego mienia, terytorium lub wolności.

Oczywiste jest jednak, że gdy wewnątrz państw dochodzi do zjawisk o charakterze wybuchowym, wtedy mamy wprawdzie do czynienia z aktami gwałtu, ale w tym wypadku nie można i nie należy mówić o agresji, gdyż narody mają prawo robić u siebie wszystko, czego zapragną. Mają one ustawowe prawo obalania swego rządu na drodze legalnej, mają też prawo rewolucyjne obalania rządu środkami rewolucyjnymi, jeśli tego pragną.

V dzień obrad Książd Pasternak (Polska)

My, polscy duchowni katolicki z racji najwyższego nakazu Bożego, z racji nakazu sumienia i z racji troski o dobro narodu polskiego i Państwa Ludowego stanęliśmy po stronie sił pokoju.

W duchowieństwie polskim, jak i w całym narodzie, który nie zapomniał tragicznych przeżyć ostatniej wojny, jest najwyższa wrażliwość na krzywdy, jakie niesie z sobą nowa rzecz wojenna.

Dlatego też z wielkim oburzeniem naród polski odnosi się do barbarzyńskich agresorów na Korei, a dla narodu koreańskiego ma słowa głębokiego współczucia. Zaniepokojony wydarzeniem w Korei, naród polski wznowił akcję na rzecz pokoju.

Zwracam się z tej mównicy do wszystkich braci kapłanów, by łącznie ze swymi wiernymi pomazali wysiłki dla utrzymania pokoju.

Niechaj wszyscy katolicy na całym świecie domagają się razem z nami zakazu broni atomowej, zakazu wysięgu zbrojeń, zakazu agresji i brutalnej przemocy przeciw wolnym narodom.

Jednoczmy się z tym większą wiarą i pewnością z ludźmi dobrej woli, którzy swe wysiłki, swą pracę i myśl kierują ku ratowaniu pokoju, albowiem czynią oni sprawę Bożą.

Nieśmy w dusze ludzkie słowa prawdy i pokoju.

Wiktor Kłosiewicz (Polska)

W obliczu niebezpieczeństwa restauracji militarystyki i rewizjonizmu hitlerowskiego, domagamy się od mocarstw, które podpisały układ Poczdamski, respektowania tego układu i pokojowego uregulowania w duchu tego układu sprawy niemieckiej, a przede wszystkim zerwania z polityką wskrzeszenia armii i militarystki niemieckiej.

Teraz, kiedy rozważamy tutaj na naszym Kongresie podstawowe zagadnienia dzisiejszej doby, zagadnienia pokoju, popieramy z całego serca i z całym zdecydowaniem Statut Pokoju, który opracowuje się tutaj na Kongresie.

Popieramy propozycję delegacji francuskiej, włoskiej, radzieckiej i chińskiej, zmierzające do pokojowego rozwiązania najbardziej palących kwestii spornych i do ustanowienia skutecznych gwarancji, w celu poskromienia sił pchających świat do nowej wojennej zawieruchy.

Domagamy się wraz z Wami zakazu propagandy wojennej w piśmie i słowie, w prasie i książkach, w teatrach, kinach i szkołach. W Polsce Ludowej wszelka propaganda wojenna zakazana jest przez ustawodawstwo.

Popieramy gorąco program pokoju opracowany na naszym Kongresie i będziemy o ten program walczyć zdecydowanie i nieustępliwie. Jesteśmy przekonani, że razem potrafimy zwiększyć wielokrotnie aktywność setek milionów ludzi milujących pokój i program ten wprawimy w życie.

Wielki Program Pokoju zagwarantuje bezpieczeństwo narodom

(Dokończenie ze str. 1-ej)

trudnych problemów dnia dzisiejszego. Należy sobie w całej pełni uświadomić niebezpieczeństwa grożące ludzkości. Wojna atomowa i bakteriologiczna czy pokój? Zniszczenia wojenne, śmierć kobiet i dzieci czy pokojowy rozwój świata? Oto pytania, na które Kongres musi odpowiedzieć.

Rząd USA — stwierdza Robeson — stanął po stronie faszystów. Popiera on we wszystkich krajach magnatów przemysłowych. Posyła on do wielu krajów broń, aby pozbawić ludy wolności. Rząd USA występuje przeciwko walce Wietnamu o niepodległość, prowadzi wojnę agresywną przeciwko narodowi koreańskiemu i dąży do rozszerzenia agresji.

W tej sytuacji sprawa pokoju jest dziś centralnym zagadnieniem narodu amerykańskiego.

Jestem głęboko przekonany — zakończył Robeson swe przemówienie, — że sprawa pokoju, współpracy, sprawa życia niewątpliwie zwycięży.

Z głośników rozlegają się słowa pieśni pokoju i pieśni murzyńskich, mówiących o cierpieniach tego ludu — śpiewane głębokim, przepięknym głosem Paula Robesona.

Końcowe słowa ostatniej pieśni giną wśród huraganu oklasków i owacji na cześć wielkiego artysty i obrońcy pokoju. Gdy owacje ustają, przewodniczący zawiadamia o przesłaniu przez Kongres najserdeczniejszych pozdrowień pod adresem Paula Robesona.

Wszyscy mówcy podkreślali, że ob rady Kongresu stanowią nieoceniony wkład w dzieło umocnienia pokoju i przyczyniają się do zbudowania wielkiego programu, gwarantującego bezpieczeństwo narodom.

W dniu 21 bm. jako ostatni z mówców przemawiał delegat Islandii — Berger.

Obrady przerwano do dnia następnego, w którym komisja polityczna przedłoży Kongresowi skonkretyzowane wnioski.

CIASOPISMA RADZIECKIE

Zaprenumerować można na rok 1951 u każdego przewodniczącego zakładowego koła TPPR lub bezpośrednio w Rozdzielniach PPK „Ruch”. Ponadto wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy i agencje pocztowe w kraju, Kluby Międzynarodowej Prasy i Książki i księgarnie „Domu Książki”.

Przygody Wicka i Wacka

WICEK: — Idź do piekarni po chleb!
Trzeba się posilić od rana...
WACEK: — A czemu ja mam iść?
WICEK: — Bo tak wypadło!

WACEK: — Wiciuniu, chodź no tu!...
W chlebie jest coś twardego!
WICEK: — E! Jak zwykle, przesadzasz!
Dawaj ten chleb!

WICEK: — Faktycznie miałeś rację!
Oryginalny czop od balii!
WACEK: — Widzisz? A szkalowałeś
mnie, że wciąż przesadzam!

PRACZKA: — Takie mam smartwie-
nie! Zgubiłam kolek od balii!
WACEK: — To głupstwo! Właśnie zna-
leźliśmy go w chlebie!

Na cześć Pokoju!

Dbajmy o higienę i stan sanitarny!

60-letni przodownik pracy z ZPW im. Wł. Reymonta w Łodzi — ob. Binas zaciągnął „Wartę Pokoju” i mimo swego wieku wykonuje normę w 117 proc.

Lepiej się pracuje

gdy w fabryce jest czysto
Społeczne komisje będą wydawały również
opinie przy wyjazdach na wczasy

Komu z nas nie pracuje się lepiej, gdy na około wszystko aż lśni czystością? Bez różnicy, czy to będzie biuro czy fabryka. Estetyczny wygląd miejsca pracy, wzorowe warunki higieniczno-sanitarne zachęcają do wzmoczenia wysiłku.

Niestety, wiele fabryk łódzkich miało na tym odcinku poważne zaniedbania. Brud na salach produkcyjnych, brud w

umywalniach, brud w ustępach — były na porządku dziennym. Nie wpływało to na podniesienie wydajności pracy, a ponadto mogło sprzyjać rozwojowi chorób zakaźnych.

Trzeba było z tym skończyć. We wszystkich więc fabrykach powołano do życia tzw. społeczne komisje sanitarne. Już pierwsze dni pracy tych komisji wykazały, jak bardzo były one w naszych zakładach pracy potrzebne. Stan sanitarny ich poprawił się wyraźnie.

Działalność społecznych komisji sanitarnych nie ograniczy się jednakże wyłącznie do spraw higieny. Dotyczy to szczególnie zakładów, które posiadają, względnie dopiero otrzymują, własne punkty lekarskie.

W zakładach tych zawiąże się między komisją, a lekarzem ścisła współpraca. Wiadomo, że jej członkowie — robotnicy — najlepiej znają warunki, w jakich żyją ich towarzysze pracy. Z tego więc powodu będą oni wydawali opinie w takich sprawa-

wach, jak wyjazdy na wczasy lecznicze, na leczenie sanatoryjne itp. Lekarz będzie więc miał dzięki temu ułatwioną pracę, a jednocześnie na leczenie klimatyczne wyjadą naprawdę potrzebujący.

Wielce pożyteczną okaże się również pomoc społecznej komisji sanitarnej przy przeprowadzaniu wszelkiego rodzaju akcji profilaktycznych, jak np. szczepienia ochronne. Nie jest tajemnicą, że nieświadomieni robotnicy uchylają się od nich. Członkowie komisji o wiele łatwiej ich „wyłowią”, niż lekarze.

Społeczne komisje sanitarne istnieją na terenie fabryk łódzkich od niedawna. Nie mają więc jeszcze szczegółowego, szeroko zakreślonego planu pracy. Ustali się go dopiero na specjalnej konferencji roboczej, która przy współudziale delegatów wszystkich fabryk odbędzie się w nadchodzącą niedzielę. Wyniki jej niewątpliwie wpłyną na dalsze podniesienie czystości i warunków higienicznych w łódzkich zakładach pracy. (k)

Lidia Korabielnikowa przyjeżdża jutro do Łodzi

Jak się dowiadujemy, jutro, to jest w czwartek wieczorem, spodziewany jest w Łodzi przyjazd radzieckiej inicjator-ki systemu kompleksowego oszczędzania, Lidii Korabielnikowej, która uczestniczy w Kongresie Warszawskim.

Korabielnikowa ma się spotkać z młodzieżą Łódzkich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, która pierwsza na terenie Łodzi podjęła jej apel. (ler)

Najbliższe premiery w Teatrze im. Jaracza

1 grudnia odbędzie się w Państwowym Teatrze im. Stefana Jaracza premiera „Rodziny” Popowa w inscenizacji i reżyserii Iwo Galla.

„Rodzina” jest sztuką biograficzną, a zarazem historyczną. Ukazuje nam ona okres młodości Lenina na przestrzeni lat 1886—1897.

Następna realizacją Teatru im. St. Jaracza będzie „Pan Geldhab” Fredry w reżyserii St. Łapińskiego, w ramach zaś Festiwalu Polskiej Sztuki Współczesnej Teatr im. Jaracza wystawi „Tysiąc walecznych” Jana Rojewskiego — sztukę, związaną tematycznie z problematyką Planu 6-letniego.

Zajęcie urozmaicą jadłospis świąteczny

W okresie przedświątecznym na rynek rzuci się większa ilość zajęcy bez skórek. Niewątpliwie przyjmą to z radością wszystkie gospodynie, gdyż będą zwolnione od nieprzyjemnej pracy ściągania skóry.

Dziczyną powinny zainteresować się wszystkie stołówki, co przyczyni się do urozmaicenia ich jadłospisu.

Cena zajęcia hurtowo wynosi 15.60 zł, a w detalu 18.00 zł.

Znikną cuchnące śmietniki

Bałuty chcą być czyste

Tylko ze stołów można sprzedawać żywność

Zmiany, jakie zaszły ostatnio na Bałutach są wynikiem wzmoczonego wysiłków Rady Narodowej, zmierzających do podniesienia warunków zdrowotnych i sanitarnych północnej dzielnicy Łodzi.

Przed wszystkim przystąpiono do likwidacji najgorszych śmietników. Zamiast cuchnących skrzyń ustawiono około 1000 puszek hermetycznych. Poza tym w trosce o zdrowie mieszkańców wzmocniono akcję kontroli sklepów i zakładów wytwórczych.

W dalszym ciągu przewiduje się kontrolę sklepów, targowisk i poszczególnych posesji. Za uchybienia na tym odcinku winni będą pociągani do odpowiedzialności.

Niezależnie od tego specjaliści kontrolerzy będą zwalczali na wszystkich targowiskach sprzedaż artykułów spożywczych z ziemi. Każdy sprzedawca musi ustawić sobie odpowiedni stół.

Poczynione kroki zmierzają do ostatecznego zlikwidowania ciągnącego na Bałutach miana brudnej dzielnicy. (j)

Prośby czytelników uwzględnione

Zamiast knajpy uspołeczniona cukiernia

Pisaliśmy kilka dni temu o pijańskich procesjach, obiegających co niedziela knajpe przy rogu Rzgowskiej i Bednarskiej. Podobne sceny powtórzyły się i w ubiegłą niedzielę.

Nie potrwają one jednak już zbyt długo. Jak się bowiem dowiadujemy, Wydział Handlu uwzględnił prośby okolicznych mieszkańców i „restauracja” zakończy swój niesławny żywot w połowie przyszłego miesiąca. Na jej miejscu powstanie uspołeczniona cukiernia, tak bardzo pożądana w tej dzielnicy. (m)

Znowu zlekceważyli konferencję

Rozkład jazdy PKS-u

opracowany bez udziału zainteresowanych. — Nowe linie i gwarantowane miejsca w autobusach

I znów to samo. Podobnie jak na zorganizowaną uprzednio przez DOKP konferencję w sprawie letniego rozkładu jazdy pociągów, tak i na wczorajszą konferencję, dotyczącą komunikacji autobusowej zjawiała się tylko część zaproszonych osób.

Dowodzi to niezbicie, iż wiele instytucji i zakładów przemysłowych oraz agendy Wydz. Oświaty nie interesują się zagadnieniem dojazdu pracowników czy uczniów. Nie obchodzi ich absolutnie w jakich warunkach odbywają oni codziennie podróże. Nie interesują się, że wielu robotników mieszkających poza miastem musi wstawać o pierwszej czy drugiej w nocy po to, aby nie spóźnić się do pracy. A powodem są przecież źle zorganizowane dojazdy!

Wczorajsza konferencja miała

właśnie na celu opracowanie nowego rozkładu jazdy i uwzględnienie w nim życzeń pasażerów. Niestety zamiast osiemdziesięciu zaproszonych, przybyło tylko dwudziestu.

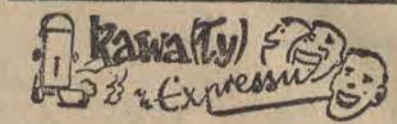
Krytyka ograniczyła się do kilku wypowiedzi na temat nieodpowiedniego zachowania się obsługi autobusów, za malej lub za dużej ilości miejsc w autobusie i — na tym koniec. Z tych kilku głosów trudno było wyciągnąć właściwe wnioski o pracy PKS, mimo, iż niejednokrotnie słyszy się zarzuty skierowane pod adresem tej instytucji.

Jedynym pozytywnym wynikiem konferencji było zaprojektowanie nowych linii, które mają być uruchomione w przyszłym roku. Projektuje się linię łączącą Zielkowie — Łowicz z Nieborowem. Piotrków — Sulejów —

Opoczno (rano), Głowno — Bielawy — Sobota — Zduny — Łowicz, Radom — Koźnice — Głowaczów z przedłużeniem do Grabowa oraz Łódź — Głuchów — Wola Kamocka — Szydłów — Piotrków (rano).

Postanowiono także skasować linię z Łodzi do Nowego Miasta i uruchomić zamiast niej nową linię Rawa Maz. — Nowe Miasto oraz przedłużyć linię Końskie — Radoszyce aż do Mnin.

Również nie omówiono sprawę biletów miesięcznych na najbardziej uczęszczanych liniach. Bilety te mają być wydawane na z góry określoną godzinę jazdy. W ten sposób uniknie się takich faktów, że posiadacz biletu miesięcznego nie może się dostać do autobusu, bo brak w nim miejsca. Obecnie będzie miał miejsce zagwarantowane. (j)

Kawały
Babelek zainstalował się na jedną noc w małym hoteliku na prowincji. Ponieważ pociąg odchodzi o 5 rano prosi posługaczkę, żeby mu przynieść jakiś budzik. Ta przynosi wielki zegar z kukulką.
— Czy on dobrze funkcjonuje? — pyta Babelek.
— O, może pan być spokojny! Ten zegar budzi co pół godziny!

Na kursie kierowców samochodowych odbywa się lekcja praktyczna. Instruktor pokazuje uczestnikom kursu w jaki sposób cofa się samochód. Nagle jeden z nich pyta zafrasowany:
— No, dobrze obywatelu instruktorze, a jeżeli auto się cofa, to w jaki sposób przejeżdża się przechodniów?

Fan Babelek od kilku dni pracuje w nowej instytucji. Kierownik zwraca się doń:
— Jest pan tu z nami już od wtor-ku. A wie pan co mnie u pana najbardziej zadziwia? Ta p u n k t n a l n o ś ć z jaką się pan codziennie spóźnia do pracy o dziesięć minut!

Kazio pyta ojca:
— Tatusiu, co to jest esperanto?

— Jest to międzynarodowy język, zrozumiały wszędzie... — odpowiada ojciec.

— A gdzie się go używa? — pyta chłopiec.

— Nigdzie... — brzmi odpowiedź.

Dobrana trójka zapaśników z Nakła ukarana dożywotnio

W związku z zajściami, jakie miały miejsce podczas zawodów zapaśniczych w Nakle między Związkowcem a Kolejarzem Toruń w dniu 5 bm. prezydium WKKF ukarało sprawców zawodników Związku — Nakła Petera Marlana, Ksobiaka Franciszka i Idzikowskiego Czesława dożywotnią dyskwalifikacją.

Biorąc pod uwagę atmosferę panującą w ZKS Związkowiec spowodowaną brakiem opieki ze strony zarządu oraz kompletnym zaniedbaniem w pracy nad podniesieniem uświadomienia społecznego i politycznego członków klubu — postanowiono na okres jednego roku odsunąć od działalności sportowej przewodniczącego ZKS Związkowiec ob. Tadycha Lucjana i kierownika sekcji atletycznej ob. Grajka Zygmunta.

TEATRY

Nowy — „Brygada szlifiera Karhana” — godz. 19.15.

Powszechny — Występ moskiewskiego zespołu tanecznego „Bieriozka” — godz. 19.30.

Bilety zakupione na sztukę K. Simonowa „Obcy cień” z datą 22-go listopada br. — ważne będą w dniu 23-go listopada br.

Im. Stefana Jaracza — „WIECZÓR TRZECH KRÓLI” — godz. 19.15.

Wszystkie miejsca wyprzedane.

Osa — „SLUBY MURARSKIE” — godz. 19.30.

Lutnia — „SWOBODNY WIATR” — godz. 19.15.

Pinokio — „PAN TOM BUDUJE DOM” — godz. 17.

Arlekin — „SAMBO I LEW” — godz. 17.

KINA

ADRIA — Dzieci kpt. Granta — 15.30, 17.30, 19.30.

BAJKA — Czapażew — 18, 20.

BAŁTYK — Ulica graniczna — 16, 18.30, 21.

GDYNIA — Program aktualności nr 44.

HEL — Kino nieczynne.

MUZA — Bitwa stalingradzka I seria — 18, 20.

POLONIA — Opowieść leśna — 17, 19, 21.

PRZEDWIOSNIE — Upadek Berlina I seria — 16, 18, 20.

REKORD — Młoda gwardia II seria — 18, 20.

ROBOTNIK — Orzeł Kaukazu — II seria — 18, 20.

ROMA — Historia jednego wynalazku — 18, 20.

STYLOWY — Dzieje kompozytora — 18, 20.

ŚWIT — Aranka — 18, 20.

TATRY — Dzieci kpt. Granta — 16.30, 18.30, 20.30.

WISLA — Opowieść leśna — 16.30, 18.30, 20.30.

WŁÓKNIARZ — Opowieść leśna — 16.30, 18.30, 20.30.

WOLNOŚĆ — Volpone — 16, 18, 20.

ZACHETA — Muzyka i miłość — 18, 20.

Czołowi sportowcy

otrzymają stałą miesięczną pomoc finansową

Sport wyczynowy Polski Ludowej wchodzi na drogę systematycznego rozwoju

Z dniem 1 listopada czołowi wyczynowcy polscy należący do pionu Związków Zawodowych, otrzymali stałą pomoc finansową, która umożliwi im prowadzenie racjonalnego treningu oraz osiągnięcie szczytowych wyników sportowych.

Mamy to do zawdzięczenia uchwałe CRZZ z dnia 18 października.

Działając na tej podstawie Wydział KF i Sportu CRZZ opracował instrukcję, która ustala formę pomocy czołowym sportowcom zrzeszonym w Związkach Zawodowych, a która jest dalszym krokiem w realizacji uchwały Biura Politycznego KC PZPR oraz III Plenum CRZZ w sprawie kultury fizycznej i sportu.

Każdy sportowiec związkowy zalicyzony do kadry narodowej otrzyma wad będzie miesięcznie dotację w wysokości 450 zł. Postanowienie to dotyczy chwilowo tylko następujących 15 dyscyplin sportu: atletyka, boks, gimnastyka, hokej na lodzie, koszykówka, siatkówka, szczypiorniak, lekkoatletyka, łyżwiarstwo, narciarstwo, pływanie, szermierka, tenis, wioślarstwo i kolarstwo. Pierwsza dotacja wypłacona będzie już za listopad.

Ponieważ często zdarza się, że w wielu dziedzinach sportu różnica pomiędzy zawodnikami zaliczonymi do kadry narodowej, a zawodnikami

klasy państwowej jest minimalna, więc żeby i tym drugim przyjść z pomocą CRZZ postanowiła przyznać pomoc dalszym 200 wyczynowcom, nie wciągniętym na listę kadrowców w wysokości 300 zł. miesięcznie, licząc od 1 grudnia br. Lista 200 dodatkowych zawodników będzie opublikowana po 1 grudnia br.

Dwa lata przerwy i znów w AZS (Łódź) grają w ping ponga

Zakończyły się rozgrywki w tenisa stołowego o Akademickie Mistrzostwo Łodzi. Udział brało 17 zawodników. Finały stały na dość dobrym poziomie, widać było jednak brak treningu spowodowanego prawie dwuletnią przerwą. — Sekcja tenisa stołowego została reaktywowana w AZS dopiero w październiku br.

Najciekawsze spotkania: Zochowski — Lutosiński 3:1. Lutosiński — Mruszczyk 3:1. Pajak — Kamiński 3:2. Pierwsze miejsce i tytuł akademickiego mistrza Łodzi na rok 1950-51 zdobył Zochowski bez porażki, przed Lutosińskim (1 porażka), Mruszczykiem (2 porażki), Wnkiem (3 porażki). Dalsze miejsca zajęli Pajak i junior Kamiński.

Reprezentantki Zrzeszeń

stoczą dwudniową walkę w łódzkim basenie

W dniach 2-3 grudnia br. na pływalni Ogniska w Łodzi odbędą się krajowe mistrzostwa pływackie Zw. Zawodowych w konkurencji kobiet i junierek. W zawodach wezmą udział reprezentacje wszystkich Zrzeszeń Sportowych pionu Zw. Zawodowych.

Do obecnej chwili udział do mistrzostw zgłosiły „Włókniarz”, „Ogniwo”, „Związek” i „Stal”. W ZS „Unia” przeprowadza się obecnie wewnętrzne mistrzostwa, po których ustalony będzie skład reprezentacji, zgłoszenie więc listy jest tylko zwykłą formalnością. Wypada natomiast zanotować pewną opieszałość „Budowlanych”, „Kolejarza” i „Spójni”, które dotychczas nie nadesłały składów reprezentacji, chociaż termin zgłoszeń minął 16 bm. Niemniej jednak udział tych Zrzeszeń w mistrzostwach jest pewny.

Program mistrzostw przewiduje konkurencje:
dla junierek: 100 m. dow., 100 m. klas., 50 m. grzbiet., i 4x100 m. st. zmiennym;
dla kobiet: 100 i 200 m. st. dow., 100 m. st. klas., 100 m. st. grzbiet., i 4x100 m. st. zmiennym.

W tych dwudniowych zmaganiach ujrzymy na pływalni takie zawodniczki jak: Dzikówna, Dobranowska, Fijałkowska, Kowalska, Proniewicz, Malinowska, Sobczak. Bilety ulgowe dla członków kół sportowych można nabywać w Wydziale Kultury Fizycznej ORZZ (Traugutta 18, III piętro).

Ach ten dobl!

Co zwojują we Wrocławiu ping pongiści ŁKS Włókniarza w spotkaniu z Ogniwem

Po tygodniowej przerwie ping pongiści ŁKS Włókniarza udają się do Wrocławia, by w niedzielę stoczyć zaciętą walkę o cenne punkty z tamtejszym Ogniwem. Mecz ten będzie dla łodzian naprawdę ciężkim orzechem do zgryzienia, bo po ostatnim wysokim zwycięstwie Ognia nad mistrzem Polski Stałą (Siemianowice) nie należy spodziewać się lepszego wyniku dla łodzian.

Drużyna Ognia jest w tej chwili wyrównana i pewna, ale nie traćmy zawczasu nadziei — przecież to

Stopniowo włączane będą do akcji pomocy dalsze galgzie sportu. I tak na przykład opracowywany jest obecnie projekt pomocy dla wyczynowców piłkarskich, z tym, że wchodzi on w życie z dniem 1 stycznia 1951 roku.

Stała pomoc dla wyczynowców związkowych zobowiązuje ich do wytrwałej pracy nad formą, do regularnego uczęszczania na treningi i godnego reprezentowania barw Polskiej Ludowej. Ale pomoc ta jest potężnym bodźcem do szlachetnego współzawodnictwa sportowego nie tylko po linii wyczynowej, lecz również w dziedzinie samokształcenia. Dzięki pomocy CRZZ znany zawodnik może teraz podjąć się opieki sportowej nad jednym z kół sportowych przy zakładzie pracy, uatrakcyjnić i zaktywizować działalność takiego koła, współpracując z ZMP, dyrekcją zakładu pracy i Radą Zakładową. Powinien również wygłaszać pogadanki na tematy sportowe, polityczne, gospodarcze oraz sędziować w próbach na odznakę SPO. W ten sposób wyczynowcy wniosą wielki wkład do dalszego rozwoju kultury fizycznej wśród szerokiego mas ludzi pracy, odzwajemniając się za okazaną im pomoc.

Strzelanie w Zgierzu urządza Unia, kończąc sezon

W niedzielę, dnia 26. 11. 1950 r. sekcja strzelecka Unia — Zgierz urządza zawody strzeleckie o tytuł mistrza m. Zgierza, które będą zarazem zakończeniem sezonu strzeleckiego.

Strzelanie rozpocznie się o godz. 10 na strzelnicy w Dąbrówce z KB, KS 5a.

Dla czołowych zawodników są przewidziane cenne nagrody.

Najlepsi sportowcy Związku Radzieckiego

Punkt ciężkości kolarstwa torowe go ZSRR koncentruje się w Tule. Mieszkańcy tego uprzemysłowionego miasta najbardziej emocjonują się właśnie wyścigami na torze, a ulubieńcem ich jest I. Ippolitow, wielokrotny zwycięzca biegów sprinterskich i rekordzista ZSRR.

W sprincie Ippolitow jest najszybszym kolarzem radzieckim i do niego należy tytuł mistrza. Ale to nie zadawało ambicji tego utalentowanego kolarza. Ippolitow, czując, iż jest w szczytowej formie, postanowił godnie, jak na mistrza przystało, zakończyć sezon — zaatakował rekordy ZSRR w biegu na 1000 m ze startu lotnego i z miejsca.

Próby udały się i ZSRR ma nowe rekordy. W biegu ze startu lotnego Ippolitow uzyskał czas 1.10.2, czyli o 1,2 sek. lepszy od dotychczasowego rekordu, a ze startu z miejsca — 1.14.2 a więc o 0,2 sek. lepszy od oficjalnego rekordu.

Peza tym ambitnemu kolarzowi powiodło się również atak na rekord biegu na 2000 m. Czas uzyskany przez Ippolitowa 2.39.5 jest nowym rekordem ZSRR.

I. Ippolitov.

nowił godnie, jak na mistrza przystało, zakończyć sezon — zaatakował rekordy ZSRR w biegu na 1000 m ze startu lotnego i z miejsca.

Próby udały się i ZSRR ma nowe rekordy. W biegu ze startu lotnego Ippolitow uzyskał czas 1.10.2, czyli o 1,2 sek. lepszy od dotychczasowego rekordu, a ze startu z miejsca — 1.14.2 a więc o 0,2 sek. lepszy od oficjalnego rekordu.

Peza tym ambitnemu kolarzowi powiodło się również atak na rekord biegu na 2000 m. Czas uzyskany przez Ippolitowa 2.39.5 jest nowym rekordem ZSRR.

PRENUMERUJCIE

Radzieckie

PRENUMERACJA WYDZIAŁU KULTURY PPK „RUCH”

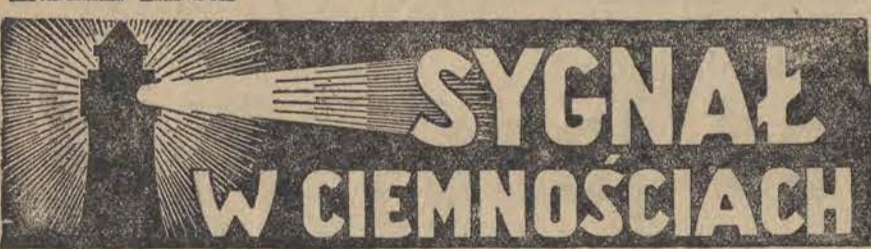
OSTRZEŻENIE

Ostrzega się przed kupnem elektrycznej maszyny do liczenia z motorkiem marki „Rheinmetall” model AFS na prąd 220 V z taśmą kontrolną Nr 84755, która została skradziona w Państwowych Wrocławskich Zakładach Graficznych we Wrocławiu przy ul. Kościuszki 29.

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBIONO księżkę z ubezpieczalni, nazwisko „EXPRESS ILLUSTROWANY” Plichta Jan, Nowotki 19. 10139

ANDRZEJ ZAŃSKI

SYGNAŁ W CIEMNOŚCIACH

— Nasz pułk stoi w Lublinie! Nie bawmy się w wolontariuszów, ale zgłóśmy się do naszego oddziału! — dowodził. I przekonał Ortena.

Pojechali dalej. Szosy stały pod ustawicznym obstrzałem niemieckich myśliwców. Powiększała się anarchia, zwiększał się chaos. Szły bez ładu i składu wojskowe tabory, rozbite kompanie i pułki, prowadzone przez niższych oficerów, bo szta by „zapodziały się gdzieś”. Jechali uchodźcy zza Warty i zza Wisły, zmęczeni, dezorientowani, ale wciąż jeszcze pełni nadziei, że prędzej czy później natkną się na jakąś linię obrony, gdzie zorganizowane na tyłach dywizje stawiają nacierającemu nieprzyjacielowi opór i odepchną go z powrotem.

W Lublinie czekało Ortena nowe rozczarowanie. Po pułku nie było nawet śladu. O tym, żeby zaciągnąć się do wojska,

trudno było marzyć, nie mając karty powołania; a w dodatku po cudzoziemsku brzmiące nazwisko Ortena nie budziło zbyt wiele zaufania u władz wojskowych, do których zgłaszał się łódzki inżynier.

Padło hasło: maszerować w kierunku Rumunii! W tamtym też kierunku przesunęła się ogromna część taborów cywilnych i wojskowych.

Wrzesień był w dalszym ciągu zadziwiająco piękny i pogodny. Jerzy Orten stracił poczucie czasu i zdolność powzięcia jakiegokolwiek decyzji.

W rowach brzęczały wielkie, zielone muchy, unosząc się nad trupami ludzi i koni — motory uciekających dygnitarzy szły miały na szosie, wyśpiewując melodię hańby.

Orten widział bohaterstwo szarego żołnierza polskiego, zdecydowanego walczyć do ostatka, niedołęstwo wyższych ofice-

rów, tchórzostwo i samolubstwo dostojników państwowych, których auta, pełne waliz i pięknych kobiet, mknęły w kierunku słynnego zaleszczyckiego mostu.

Również i Jerzy Orten ujrzał z daleka, odgrodzone szarą wstęgą Dniestru brzegi Rumunii.

Widział piękne, polskie panie, które, przejeżdżając w luksusowych limuzynach uśmiechały się zalotnie do rumuńskich oficerów — i widział rozpacz śmiertelnie zmęczonych piechurów w momencie, kiedy na wielki stos rzucali karabiny, ażeby pójść potem na tалуczkę...

Jerzy Orten, zawsze męski i mocny, załamał się psychicznie tak doszczętnie, że nie umiał powziąć żadnej decyzji. Przez trzy dni wahał się, zastanawiał, aż wreszcie na piechotę, (ponieważ w międzyczasie ktoś bardziej energiczny zarekwirował mu auto) ruszył z powrotem w stronę Lwowa.

A tymczasem wypadki dziejowe toczyły się z zaskakującą szybkością.

Armia niemiecka zalała całą Polskę. Padły ostatnie punkty oporu: bohaterka Warszawa i Modlin. A Zachód — ten Zachód, na który tak bardzo liczyli polscy entuzjaci — stał dalej spokojnie, z bronią u nogi. Zanosilo się na długą wojnę.

Orten zrozumiał, że musi jednak coś przedsięwziąć. Nie miał zmysłu do handlu. Umiał tylko jedno: pracować w swoim zawodzie. Powoli wyczerpał się niewielki jego kapitał, a równocześnie wzrastała tęsknota za rodzinną Łodzią.

Przybył tam w smutny, deszczowy, październikowy dzień. Miasto wydało mu się dziwnie szare, smutne i obce. Na ulicach pełno było niemieckich mundurów, na nie których domach powiewały hitlerowskie flagi.

— Po co tu właściwie wróciłem! — zastanawiał się, idąc w kierunku ulicy Żeglarskiej.

Mieszkanie zastał splondrowane.

— Pilnowałam je, jak mogłam — tłumaczyła się posługaczka, która mieszkała w sąsiednim domu, a teraz na wiadomość o powrocie inżyniera, przybiegła pospiesznie. — Ale co mogłam poradzić, kiedy cała gromada hitlerowców w mundurach i bez władała się do mieszkania, szukając niby broni?.. Broni nie znaleźli, ale za to spodobało im się to i owo...

Orten wzruszył ramionami. W ciągu swej wędrówki widział ogrom tak strasznych tragedii, że strata, jaką poniósł, wydała mu się błahostką.

(D.c.n.)